

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου για τον Μέγα Κωνσταντίνο και τη σύγκριση με τους σύγχρονους άρχοντες

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους](#)

Την παραμονή της εορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Δευτέρα 20 Μαΐου 2024 το απόγευμα, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος](#) τέλεσε τον Μέγα Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Σολομού Κορινθίας, πλαισιούμενος από τον Εφημέριο του Ιερού Ναού Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Νικόλαο Κοντογιάννη, τον Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Αθανάσιο Κοντογιάννη και τον Αρχιδιάκονο της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου π. Δαμασκηνό Γεννηματά. Στην Ιερά Ακολουθία παρέστη πλήθος πιστών μεταξύ των οποίων ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Κορινθίας κ. Αναστάσιος Γκιολής, ο

Δήμαρχος Κορινθίων κ. Νικόλαος Σταυρέλης, Περιφερειακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι.

Στο κήρυγμά του ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος](#) αναφέρθηκε στον βίο των Αγίων Ισαποστόλων συγκρίνοντας τους σύγχρονους άρχοντες με τον [Μέγα Κωνσταντίνο](#) επισημαίνοντας ότι ο Άγιος προκειμένου να επικρατήσει, να φέρει την ειρήνη και να μετατρέψει την παλαιά και διεφθαρμένη αυτοκρατορία, σε μια ακμάζουσα γεμάτη από Θεό και Πολιτισμό χιλιετή και πλέον αυτοκρατορία δεν χρησιμοποίησε όπλα μαζικής καταστροφής που σαρώνουν στο πέρασμά τους, αλλά χρησιμοποίησε το ισχυρότερο όπλο όλων των εποχών, τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας. Όταν η Αυτοκρατορία έχασε από την προμετωπίδα της τον Τίμιο Σταυρό άρχισε να παρακμάζει, έχασε την αίγλη της και την ισχύ της στον κόσμο.

Σήμερα βλέπουμε την Ευρώπη να αρνείται τις Χριστιανικές της ρίζες και το «κραταιό όπλο» του Σταυρού που την εκπολίτισε, την έκανε πρώτη στον κόσμο δίδοντας της πλούτο και δόξα, για χάρη του εκμοντερνισμού αρνείται την πίστη της και υιοθετεί απαράδεκτες πρακτικές και καταστάσεις, άλλωστε ο Προφήτης Ησαΐας, περίπου τρεις χιλιάδες χρόνια πριν προεφήτευσε, «τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται... καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.» (Ησ. ξ',12-16). Ο Μέγας Κωνσταντίνος σκεπτόμενος με αυτόν τον τρόπο κινήθηκε, νομοθέτησε, προστάτευσε την Εκκλησία και εξακολουθεί ως Άγιος και Ισαπόστολος να μας διδάσκει κα να μας καλεί να μετανοήσουμε και στραφούμε στην αληθινή μας Πίστη, η οποία Εκείνον τον έκανε Άγιο και εμάς

θριαμβευτές.

Προ λίγων ημερών ο Πρόεδρος της Τουρκίας ολοκλήρωσε μια απόφαση, που είχε παρθεί προ τεσσάρων ετών, να μετατρέψει την Μονή της Χώρας σε Τζαμί, όπως έκανε και για την Αγιά - Σοφιά, παραβιάζοντας νόμους, κανόνες, αρχές διεθνών οργανισμών. Κάποιοι αναρωτήθηκαν τι κάνουν οι Αρχιερείς ακόμα και οι Άρχοντες μας για αυτό, αλλά ξεχνούν το γεγονός ότι υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις έως και αποδείξεις ότι, στον Πόντο και στην Καππαδοκία, υπάρχουν βαπτισμένοι κρυπτοχριστιανοί και έτσι την στιγμή που κλείνει τις Εκκλησίες μας και τις κάνει Τζαμιά, τους δίδει το δικαίωμα να μπουν μέσα και να προσεύχονται στον αληθινό Θεό.

Στο δικανικό ερώτημα· «τι μας χρειάζεται σήμερα» ο Σεβασμιώτατος απήντησε ότι, χρειαζόμαστε μια ηγεσία δυνατή, πιστή, που να αντέχει και να ομιλεί για την παράδοση και να στηρίζει τους θεσμούς του Γένους μας, γιατί ποτέ δεν είμασταν περισσότεροι αλλά είμαστε οι ισχυρότεροι χάρις στην Πίστη, τον Πολιτισμό μας, τους Αγίους μας σαν τον Άγιο Κωνσταντίνο και την Αγία Ελένη που βρήκαν τον Τίμιο Σταυρό και Τον έχουμε ακόμα και σήμερα να μας εμπνέει. Ας μην φοβόμαστε γιατί έχουμε όπλο ισχυρότατο και αν οι δικοί μας δεν Το υπολογίζουν ας γνωρίζουν ότι εμείς Το υπολογίζουμε!

Τέλος, ευχαρίστησε τους Πιστούς αλλά και τους Τοπικούς Άρχοντες, οι οποίοι μαζί με τα επιτελεία τους εκκλησιάζονται, και τους παρεκάλεσε να εντείνουν αυτή την Πίστη και την προσπάθεια γιατί ο κόσμος μας χρειάζεται ενωμένους, αγαπημένους και πιστούς στις παραδόσεις μας!

Στον πανηγυρίζοντα Ενοριακό Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ταρσινών χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, πλαισιούμενος από τους Αιδεσ. Οικονόμο - Σταυροφόρο π. Νικόλαο Βαρδουνιώτη, Εφημέριο Ιερό Ναού Αγίου Δημητρίου Εξαμιλίων, έλκων την καταγωγή του εκ του χωρίου Ταρσινά, π. Παναγιώτη Δεδάκη, Εφημέριο του Ιερού Ναού Αποτομής της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου Κιάτου, τον Εφημέριο του Πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού π. Ιωάννη Αθανασίου και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια.

Ο Θεοφιλέστατος απηύθυνε λόγους πνευματικής οικοδομής στους ενορίτες και στους προσκυνητές από τα γύρω χωριά εστιάζων τον λόγο του στην διαβεβαίωση του Ιησού· «ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστίν» (Ματθ. ια΄, 30), ως και στην ομολογία του Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου· «καί αἱ ἐντολαί αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν» (Α΄ Ἰω. ε΄, 3). Οι ως ἄνω αλήθειες επιβεβαιώνονται από την ζωή των Θεοστέπων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης. Ο μεν Αγ. Κωνσταντίνος ως Μονοκράτωρ της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αφού πρώτα και πριν επικρατήσει ως μοναδικός αυτοκράτωρ διασφάλισε την ανεξιθρησκεία στο Ρωμαϊκό Κράτος δίνοντας την δυνατότητα στους Χριστιανούς ελεύθερα να εκδηλώνουν την Πίστη τους και να λατρεύουν δημόσια τον Τριαδικό Θεό με το περίφημο «Ἔδικτο των Μεδιολάνων» (313 μ. Χ.), υποτασσόμενος στους λόγους του Απ. Πέτρου· «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πραξ. ε΄, 29), εξήγγειλε μέτρα και εφάρμοσε αυτά χαρίζοντας ειρήνη στους κόλπους της Εκκλησίας. Και όταν η Εκκλησία του Χριστού εκ των ἔσω αντιμετώπισε προβλήματα πάλι εφρόντισε για την ειρήνευση αυτής, συγκαλέσας στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 την Α΄ Αγία και Οικουμενική Σύνοδο προς αντιμετώπιση Συνοδικώς της πλάνης του Αιρεσιάρχου Αρείου.

Καθιέρωσε δε και επίσημα την αργία της Κυριακής. Οι κοινωνικές αλλαγές που επέφερε, και που ήταν σημαντικές για την εποχή Του, εστηρίζοντο στην Χριστιανική διαπαιδαγώγηση που έλαβε από την μητέρα Του Αγία Ελένη. Η νομοθεσία Του, κάτω από την επίδραση του Χριστιανισμού, έλαβε ανθρωπιστικότερο περιεχόμενο. Καταργήθηκε ο σταυρικός θάνατος, το σφράγισμα του προσώπου με πυρωμένο σίδερο, η διάκριση μεταξύ ελευθέρων και δούλων ως προς την επιβολή της ποινής, έδωσε το δικαίωμα στους φυλακισμένους να εξέρχονται από τους χώρους κράτησης των και να περιπατούν στον περίβολο των φυλακών και γενικά εκδηλώθηκε μέριμνα για τους πτωχούς και αδυνάτους. Ενίσχυσε πολύπλευρα τον Χριστιανισμό, αφού κοντά στην Χριστιανή μητέρα Του ένωσε την ηθική υπεροχή αυτού έναντι των άλλων θρησκειών και δη της ειδωλολατρείας που η έντονη ανάμνηση των διωγμών και η έκλυση των ηθών ουδόλως συμβιβαζόταν με την ηθική του Ευαγγελίου.

Ο βαθμιαίος εκχριστιανισμός του Ρωμαϊκού κράτους είναι αυτός που βοήθησε τον εξελληνισμό της αυτοκρατορίας. Ο Ελληνισμός με την γλώσσα του βοήθησε στην εξάπλωση του Χριστιανισμού. Τώρα ο Χριστιανισμός, με τις αλλαγές που επέφερε ο Άγιος Κωνσταντίνος, αποδίδει την οφειλή του με το να γίνει η ζύμη ενός κράτους Ελληνικού, που με την πολιτιστική του και όχι μόνο ακτινοβολία φωταγώγησε τα σκότη του Μέσου Αιώνα.

Η προσφορά του Χριστιανισμού στον Ελληνισμό ξεκίνησε με μία αξιοπρόσεκτη πράξη του Αγίου Κωνσταντίνου στην περιοχή Ρούμπρα Σάξα παρά την Μουλβία γέφυρα του Τίβερη. Κατά τον βιογράφο του Μεγάλου Κωνσταντίνου την παραμονή της μάχης στην ως άνω περιοχή ο Αγ. Κωνσταντίνος και ενενήντα χιλιάδες πεζικό και οκτώ χιλιάδες ιππικό, ο στρατός Του, είδαν στον ουρανό το σημείο του Σταυρού με την επιγραφή «έν τούτῳ νίκα». Διέταξε τότε να υψώσουν για σημαία το λεγόμενο «λάβαρο», που είχε πάνω του το σχήμα του Σταυρού με τα αρχικά γράμματα της λέξεως «Χριστός», το λεγόμενο «Χριστόγραμμα», στα Ελληνικά και όχι στα Λατινικά!

Η μεταφορά της πρωτεύουσας από τον Μ. Κωνσταντίνο, τα εγκαίνια της οποίας έγιναν στις 11 Μαΐου του 330 μ. Χ., απετέλεσε την αφετηρία σχηματισμού της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, που αν μη τι άλλο, επί μία χιλιετία συγκράτησε τα κύματα πολυώνυμων βαρβάρων και την επέλαση αυτών προς την Δύση.

Η δε μητέρα Του Αγία Ελένη ήταν εξέχουσα προσωπικότης Χριστιανής μητέρας, ώστε να δυνάμεθα να λέμε για τον γιό Της· ένας μεγάλος γιός μιας μεγάλης μητέρας, εσήκωσε κι Αυτή τον δικό Της προσωπικό σταυρό. Όταν ο σύζυγός Της Καίσαρ Κωνστάντιος Χλωρός, πατέρας του Μ. Κωνσταντίνου, ειδωλολάτρης στο θρήσκευμα, εχώρισε την σύζυγό του Αγία Ελένη για να νυμφευθεί συγγενή του συνάρχοντα του Διοκλητιανού Αυγούστου Μαξιμιανού, Αυτή με καρτερία υπέμεινε ό,τι η αγαθότης του Θεού Της παραχώρησε. Έστρεψε την φροντίδα της στην διαπαιδαγώγηση του γιού της, ο Οποίος αχόρταγα δεχόταν τις σοφές συμβουλές Της, ενώ παρατηρούσε τα δάκρυά Της να τρέχουν διεπίστωνε την ηρεμία της ψυχής Της σε τέτοια τρικυμία, ως «ζωντοχήρα» που μεγάλωνε μόνη το παιδί Της, και εθαύμαζε την υπομονή Της. Έτσι μεγάλωσε ο Αγ. Κωνσταντίνος, γι' αυτό ουδέποτε έλειψε η ομορφιά από την ψυχή Του, καίτοι υπήρξε και οξύθυμος και ευμετάβολος και κάποιες φορές σαν αυτοκράτωρ σκληρός. Ούτε όμως τα αξιώματα και οι δόξεις, ούτε η αγάπη του λαού, ούτε ο φθόνος και το μίσος, ούτε οι ταπεινές συκοφαντίες των μικρανθρώπων στάθηκαν ικανά να αλλάξουν την ανερμήνευτη επίδραση της Αγίας μητέρας Του στην ψυχή Του, ώστε ν' αναδειχθεί με κάθε τρόπο προστάτης της Εκκλησίας του Χριστού.

Και μητέρα και γιός εν τοις πράγμασι απέδειξαν ότι ο ζυγός του Χριστού είναι καλός και χρήσιμος και το φορτίο των υποχρεώσεων και των καθηκόντων, που

απορρέουν εκ του Ιερού Ευαγγελίου, είναι ελαφρό. Δεν εμποδίζουν τον άνθρωπο ούτε θέσεις ούτε δόξα, ούτε δυσκολίες, ούτε κρίσιμες εποχές, ούτε ηλικία από την πραγμάτωση των εντολών του Χριστού, οι οποίες «βαρεΐαι οὐκ εἰσίν», αρκεί να θέλει ο άνθρωπος φιλότιμα ν' αγωνισθεί. Σε ηλικία 80 ετών εγκατέλειψε τον παρόντα αιώνα η Αγία Ελένη, αφού πρώτα, σε μεγάλη ηλικία για την εποχή Της, κατόρθωσε και ανακάλυψε στην Αγία Γη και έφερε στο φως όλα τα Ιερά Προσκυνημάτα χτίζοντας μεγαλοπρεπείς Ιερούς Ναούς επ' αυτών, χαρίζοντάς τα στο Ελληνικό Γένος, ώστε το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων να χαρακτηρίζεται έως σήμερα Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο!

Τέλος μεταφέρων τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου στο εκκλησίασμα ευχήθηκε στους άνδρες να ομοιάσουν στην πίστη, στην ευλάβεια και στην Χριστιανική δράση του Μεγάλου Κωνσταντίνου και σ' όλες τις Χριστιανές μητέρες και γυναίκες να ομοιάσουν στην Αγία Ελένη, ώστε με τις μεσιτείες Τους όλοι να κερδίσουμε την Βασιλεία του Θεού.

Στον Εσπερινό παρέστη συμπροσευχόμενος και ο Δήμαρχος Βέλου – Βόχας κ. Αθανάσιος Μανάβης.

